

Sygn. akt II CSK 286/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa [...] "E." [...] - Spółki Jawnej w W.
przeciwko Gminie S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 13 grudnia 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 29 listopada 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Powódka [...] „E.” [...] sp. j. wniosła do Sądu Najwyższego skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 29 listopada 2012 r. Zawarty w skardze wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania został oparty w pierwszej kolejności na występowaniu w sprawie istotnego zagadnienia prawnego polegającego na ustaleniu, czy w świetle art. 31, 46 ust. oraz 46 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym w związku z art. 123 § 1 pkt 2 k.c. złożenie oświadczenia w imieniu gminy przez wójta w zakresie skutkującym powstaniem po stronie gminy zobowiązania majątkowego bez kontrasygnaty skarbnika, stanowi uznanie długu przerywające bieg przedawnienia, czy też waloru tego nie posiada. Poza tym skarżący jako przyczynę uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej wskazał jej oczywistą zasadność ze względu na przyjęte przez Sąd drugiej instancji w zakresie konsekwencji prawnych braku kontrasygnaty skarbnika gminy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego trafnie zwraca się uwagę, że w razie powołania się na występowanie istotnego zagadnienia prawnego należy nie tylko sformułować to zagadnienie z przytoczeniem przepisów prawa, na których ono powstało oraz przytoczyć argumenty prowadzące do odmiennych ocen ale także należy wykazać, że jest to zagadnienie nowe, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, ale także dla praktyki sądowej (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl.; z dnia 2 grudnia 2011 r. III CSK 29/11, niepubl.).

Sformułowane przez skarżącego zagadnienie prawne i jego uzasadnienie nie spełnia tych wymagań. W zaskarżonym wyroku Sąd Apelacyjny wyraził jedynie

pogląd, że gdyby została zawarta nowa umowa kreująca zobowiązanie Gminy jak i umowa obejmująca oświadczenie pozwanego o uznaniu właściwym w świetle art. 46 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym dla swej skuteczności wymagałaby kontrasygnaty skarbnika Gminy. Jednocześnie Sąd Okręgowy podkreślił, że i tak w realiach rozpoznawanej sprawy materiał dowodowy nie dawał podstaw do poczynienia ustaleń dotyczących ewentualnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej przez stronę pozwaną.

Należy też zwrócić uwagę na fakt, że skarżący w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z jednej strony wskazywał na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, zaś z drugiej strony te same okoliczności i przepisy kreował jako podstawę oczywistej zasadności skargi. Oczywista zasadność skargi kasacyjnej oraz istotne zagadnienie prawne wywodzone z tych samych przepisów prawa i okoliczności, co do zasady wzajemnie się wykluczają. Jak podkreśla się w orzecznictwie, już z samej istoty ustawowych przesłanek przedsądu przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. wynika, że co do zasady nie mogą one występować jednocześnie. Jeżeli bowiem w sprawie rzeczywiście występuje istotne zagadnienie prawne, od którego rozstrzygnięcia zależy wydanie prawidłowego orzeczenia co do istoty sprawy, to z natury rzeczy ewentualny błąd orzeczniczy popełniony przez sąd drugiej instancji nie może mieć charakteru oczywistego i podstawowego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 kwietnia 2013 r., III CSK 67/13, niepubl.).

Trzeba też podkreślić, że oczywista zasadność skargi kasacyjnej ma miejsce jedynie wówczas, gdy bez dokonania głębszej analizy dla przeciętnego prawnika jest widoczne, że podstawy skargi zasługują na uwzględnienie, a zatem ma miejsce kwalifikowana postać naruszenia prawa, zauważalna *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej i przesądza to o wadliwości zaskarżonego orzeczenia w stopniu nakazującym uwzględnienie skargi (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 lipca 2013 r., III CSK 143/13, niepubl.). Tak rozumianej oczywistości złożonej przez siebie skargi kasacyjnej przejawiającej się kwalifikowanym naruszeniem prawa przez Sąd Odwoławczy uczestnik nie wykazał.

Sąd Najwyższy nie dostrzegł z urzędu uchybień przemawiających za nieważnością postępowania.

Mając wszystko powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. *a contrario* w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy orzekł jak w punkcie 1 sentencji postanowienia.

O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 391 § 1, 98. 99 k.p.c. oraz w związku z § 11 ust. 4 pkt 2 i § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu przez radcę prawnego (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., Nr 461).

aw

jw